

TIESAS SPRIEDUMS (otr? pal?ta)

2015. gada 18. j?nij? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Darba ??m?ju br?va p?rvietošan?s – Nodok?u ties?bu akti – Ien?kuma nodok?i – Dal?bvalsts teritorij? g?ti ien?kumi – Darba ??m?js nerezidents – Aplikšana ar nodokli nodarbin?t?bas valst? – Nosac?jumi

Lieta C?9/14

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (N?derlande) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2013. gada 13. decembr? un kas Ties? re?istr?ts 2014. gada 13. janv?r?, tiesved?b?

Staatssecretaris van Financiën

pret

D. G. Kieback.

TIESA (otr? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?ja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J. C. Bonichot*] (referents), A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*] un K. Likurgs [*C. Lycourgos*],

?ener?ladvok?te E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekret?rs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- *D. G. Kieback* v?rd? – *S. Douma, G. Boulogne* un *N. Schipper, belastingadviseurs*,
- N?derlandes vald?bas v?rd? – *M. Bulterman* un *B. Koopman, p?rst?ves*,
- V?cijas vald?bas v?rd? – *T. Henze* un *K. Petersen, p?rst?vji*,
- Portug?les vald?bas v?rd? – *L. Inez Fernandes, M. Rebelo* un *J. Martins da Silva, p?rst?vji*,
- Zviedrijas vald?bas v?rd? – *A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, L. Swedenborg, E. Karlsson* un *K. Sparrman, p?rst?vji*,
- Eiropas Komisijas v?rd? – *A. Cordewener* un *W. Roels, p?rst?vji*,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?tes secin?jumus 2015. gada 5. marta tiesas s?d?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt EKL 39. pantu (tagad – LESD 45. pants).

2 Šis līgums tika iesniegts saistībā ar strīdu starp *Staatssecretaris van Financiën* (valsts finanšu sekretāru) un *D. G. Kieback* par Nīderlandes nodokļu iestādes atteikumu atskaitīt no ienākumiem, ko attiecīgā persona guvusi laikposmā, kad tā bija algots darbinieks Nīderlandē, proti, no 2005. gada 1. janvāra līdz 31. martam, šajā pašā laikposmā segtos aizdevuma, kas garantēts ar hipotēku un kas ērmts viņa mājokļa iegādei Vācijā, atmaksas izdevumus.

Atbilstošās tiesību normas

3 Nīderlandē 2001. gada Likuma par ienākumu nodokli (*Wet op de Inkomstenbelastingen 2001*, turpmāk tekstā – “2001. gada likums”) 2.3. pants ir noteikts:

“Ienākumu nodokli piemēro šādiem ienākumiem, kurus nodokļu maksātājs ir guvis attiecīgajā kalendrajā gadā:

- ienākumiem, kas apliekami ar nodokli un kas ir gūti no darba vai mājokļa;
- ienākumiem, kas apliekami ar nodokli un kas ir gūti no būtiskas līdzdalības, un
- ienākumiem, kas apliekami ar nodokli un kas ir gūti no uzkrājumiem un ieguldījumiem.”

4 2001. gada likuma 2.4. pants ir paredzēts:

“1. Ienākumus, kas gūti no darba vai mājokļa, nosaka:

- nodokļu maksātājiem rezidentiem: atbilstoši 3. nodaļas noteikumiem;
- nodokļu maksātājiem nerezidentiem: atbilstoši [...] 7.2. daļas noteikumiem.”

5 Saskaņā ar 2001. gada likuma 2.5. pantu:

“1. Nodokļu maksātājs nerezidents, kas kalendārā gadā daļu ir uzturējies Nīderlandē, un nodokļu maksātājs nerezidents, kas dzīvo citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai ar ministra rīkojumu noteiktas varas teritorijā, ar kuru Nīderlandes Karaliste ir noslēgusi konvenciju par izvairīšanās no dubultas aplikšanas ar nodokļiem, kurā paredzēta savstarpēja informācijas apmaiņa, un kam ir jāmaksā nodokļi šajā dalībvalstī vai šīs varas teritorijā, var izvēlēties, lai viņam tiktu piemērotas šā likuma normas kā nodokļu maksātājam rezidentam. [...]

[..]”

6 Atbilstoši 2001. gada likuma 3.120. panta 1. punktam Nīderlandes rezidentam ir tiesības atskaitīt “negatīvos ienākumus” no viņam piederoša mājokļa, kas atrodas Nīderlandē.

7 Atbilstoši 2001. gada likuma 7.1. panta a) punktam ar nodokli tiek aplikti kalendrajā gadā gūtie ienākumi, kas apliekami ar nodokli un kas ir gūti no darba vai mājokļa Nīderlandē.

8 Atbilstoši 2001. gada likuma 7.2. panta 2. punkta b) un f) apakšpunktam ienākumi, kas apliekami ar nodokli un kas ir gēti no darba vai mējokā, ir atalgojums, kas ir apliekams ar nodokli, par Nēderlandē veiktu darbu un attiecīgā gadījumā ienākumi, kas ir apliekami ar nodokli un kas gēti no Nēderlandē esošā mējokā.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi.

9 *D. G. Kieback* ir Vācijas pilsonis. Laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 31. martam, datumam, kurā viņš devās veikt profesionālo darbību ASV, *D. G. Kieback* strādāja Nēderlandē, bet dzimvoja Vācijas, kur viņam piederēja mējoklis.

10 Ja viņš būtu saglabājis darbu Nēderlandē visu 2005. gadu, viņš būtu varējis, gan kā šīs dalībvalsts nerezidents, no saviem šajā gadā ar nodokli apliekamajiem ienākumiem no algotas darbības atskaitīt “negatīvos ienākumus”, kas attiecas uz viņa mējokli un kas izriet no aizdevuma, par kuru līgums noslēgts mējokā iegādei, izdevumiem, ar nosacījumu, ka šajā pašā dalībvalstī viņš ir saņēmis lielāko daļu savu ienākumu šajā gadā.

11 Tā kā Nēderlandes nodokļu iestāde tika konstatējusi, ka *D. G. Kieback* lielāko daļu savu 2005. gada ienākumu ir guvis ASV, tā aplika ar nodokli šajā gadā gētos ienākumus Nēderlandē, neņemot vērā “negatīvos ienākumus”, kas attiecas uz viņa mējokli.

12 Pēc tam, kad tika noraidīta viņa sūdzība šai nodokļu iestādei, *D. G. Kieback* uzsāka tiesvedību *Rechtbank te Breda* (Bredas tiesa), kas apmierināja viņa prasību. Izskatējusi apelācijas sūdzību, *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* (Hertogenboskas Apelācijas tiesa) 2012. gada 23. martā atstāja spēkā pirmajā instancē pasludināto spriedumu.

13 *Staatssecretaris van Financiën* iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesā, apgalvojot, ka atbilstoši Tiesas judikatūrai nodokļa priekšrocība, kas saistīta ar personisko un ģimenes situāciju, atbilstoši vienlīdzībai ar rezidentiem ir atzīstama arī nerezidentiem tikai tad, ja vismaz 90 % attiecīgās personas ienākumu tiek aplikti ar nodokli viņa nodarbinātības valstī, un šis kritērijs ir jānovērtē šajā dalībvalstī ik gadus.

14 Iesniedzējtiesa šaubās, vai tādā gadījumā, kāds ir pamatlietā, lai noskaidrotu, vai nodokļu maksātājs saņem visus vai gandrīz visus savus ienākumus nodarbinātības valstī, vērā ņemamā situācijā būtu nevis viss nodokļu gads pilnībā, bet tikai tā daļa, kurā nodokļu maksātājs ir dzimvojis dalībvalstī, šajā gadījumā Vācijas Federatīvā Republikā, un ir strādājis citā dalībvalstī, proti, Nēderlandes Karalistē. Lai gan šāda pieeja tai šķiet visloģiskākā, iesniedzējtiesa tomēr pauž savas bažas, ņemot vērā Komisijas 1993. gada 21. decembra lēmumu 94/79/EK par atsevišķu ienākumu, kurus nerezidenti ir guvuši dalībvalstī, kas nav to dzimvietas dalībvalsts, aplikšanu ar nodokli (OV 1994, L 39, 22. lpp.), kura 2. panta 2. punkts ir norāde uz visiem ar nodokli apliekamajiem ienākumiem kalendārā gada laikā.

15 Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* (Nēderlandes Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“1) Vai EKL 39. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij, kurā nodokļa maksātājs veic algotu darbu, pieliekot ar nodokli ienākumus, ir jāņem vērā ieinteresētās personas personiskā un ģimenes situācija tādā gadījumā, kad i) šis nodokļu maksātājs tikai daļu taksācijas gada ir strādājis šajā dalībvalstī, kamēr dzimšana citā dalībvalstī, ii) visus vai gandrīz visus savus ienākumus ir guvis šajā nodarbinātības valstī, iii) attiecīgajā gadā viņš ir pircēlis dzīvot un strādāt citā valstī un iv) viņš uzskata, ka viņš taksācijas gadā nav guvis visus vai gandrīz visus savus ienākumus pirmajā minētajā nodarbinātības valstī?”

2) Vai, atbildot uz pirmo jautājumu, ir nozīme tam, ka valsts, uz kuru nodokļu gada laikā darba ņēmējs ir devies dzīvot un strādāt, ir vai nav Eiropas Savienības dalībvalsts?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

16 Ar šiem jautājumiem, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai EKL 39. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to nepieļauj, ka dalībvalsts, lai apliktu ar nodokli darba ņēmēja nerezidenta, kas ir veicis savu profesionālo darbu šajā dalībvalstī vērā ņemamu daļu apliekot gada, pirms doties to veikt citā valstī, ienākumus, atsakās šim darba ņēmējam piešķirt nodokļu priekšrocību, kas ņem vērā viņa profesionālo un ģimenes situāciju, jo, lai gan šajā dalībvalstī viņš ir guvis visus vai gandrīz visus savus ienākumus šajā laikposmā, tie neatbilst lielākajai daļai ar nodokli pieliekamo ienākumu šajā gadā. Tā ar šaubas, vai apstākļi, ka šis darba ņēmējs ir devies veikt savu profesionālo darbu trešajā valstī, nevis Savienības dalībvalstī, varētu ietekmēt šo interpretāciju.

17 Vispirms ir jāprecizē, pirmkārt, ka iesniedzējtiesa uzdod šos jautājumus situācijā, kad ir konstatēts, ka atširībā no tādā nerezidenta kā *D. G. Kieback* nodokļu maksātājam, kas dzimojis Nīderlandē, ir iespēja, ka tiek ņemti vērā negatīvie ienākumi attiecībā uz viņa mājokli, kas atrodas Nīderlandē, pat ja, devies gada laikā dzīvot uz citu valsti, viņš nav guvis visus vai gandrīz visus šajā gadā ar nodokli pieliekamos ienākumus Nīderlandē.

18 Tādējādi šajā gadījumā nav strīda par to, ka attieksme atbilstoši piemērojamajam valsts tiesību pret nodokļu maksātājiem nerezidentiem ir mazāk labvēlīga nekā pret nodokļu maksātājiem rezidentiem.

19 Nav strīda par to, otrkārt, ka “negatīvo ienākumu” ņemšana vērā saistībā ar attiecīgā nodokļu maksātāja dzīvesvietas dalībvalstī esošu nekustamo īpašumu, kā to secinājumu 29. pantā ir norādījis ģenerālvokāls, ir nodokļu priekšrocība, kas saistīta ar attiecīgās personas personisko situāciju, kura ir būtiska, lai novērtētu nodokļu maksātāja vispārējo nodokļu maksātspēju (skat. šajā ziņā spriedumus *Lakebrink* un *Peters/Lakebrink*, C-182/06, EU:C:2007:452, 34. punkts, kā arī *Renneberg*, C-527/06, EU:C:2008:566, 65.–67. punkts).

20 Šādā kontekstā ir jāatgādina attiecībā uz mazāk labvēlīgu attieksmi pret nerezidentiem valsts tiesiskajā regulājumā, ka atbilstoši EKL 39. panta 2. punktam darba ņēmēju pārvietošanās brīvība ietver jebkādas diskriminācijas pilsonības dēļ atcelšanu dalībvalstu darba ņēmēju starpā attiecībā uz nodarbinātību, darba samaksu un citiem darba apstākļiem. It īpaši Tiesa ir lūmusi, ka vienlīdzīgās attieksmes princips darba samaksas jomā kļūtu neefektīvs, ja to varētu apdraudēt diskriminācija valsts tiesību normas ienākuma nodokļa jomā (skat. it īpaši spriedumus *Schumacker*, C-279/93, EU:C:1995:31, 23. punkts, un *Sopora*, C-512/13, EU:C:2015:108, 22. punkts).

21 Diskriminācija pastāv tikai tad, ja atšķirīgās normas piemēro salīdzināmās situācijās vai ja piemēro vienu un to pašu normu atšķirīgās situācijās (skat. it īpaši spriedumus *Schumacker*, C-279/93, EU:C:1995:31, 30. punkts, un *Talotta*, C-383/05, EU:C:2007:181, 18. punkts).

22 Tiešo nodokļu jomā rezidentu un nerezidentu situācija faktiski nav salīdzināma, jo ienākumi, ko nerezidents gūst vienas dalībvalsts teritorijā, vairumā gadījumu ir tikai daļa no kopējiem ienākumiem, kas koncentrēti viņa dzīvesvietā, un personiskā nerezidenta nodokļu maksāšanas kapacitāte, ievērojot viņa kopējos ienākumus, kā arī personisko situāciju un īmenes stāvokli, visbiežāk ir novērtējama vietā, kurā atrodas viņa personisko un mantisko interešu centrs, kas parasti atbilst attiecīgās personas pastāvīgajai dzīvesvietai (skat. it īpaši spriedumus *Schumacker*, C-279/93, EU:C:1995:31, 31. un 32. punkts, kā arī *Grünwald*, C-559/13, EU:C:2015:109, 25. punkts).

23 Attiecīgi sprieduma lietā *Schumacker* (C-279/93, EU:C:1995:31) 34. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka tas, ka dalībvalsts nerezidentam nepiešķir noteiktas nodokļu priekšrocības, ko tās piešķir rezidentam, parasti nav diskriminājoši, ievērojot objektīvās atšķirības starp rezidenta un nerezidenta stāvokli attiecībā uz ienākumu avotu, kā arī attiecībā uz personisko nodokļu maksāšanas kapacitāti vai personisko un īmenes stāvokli (skat. it īpaši spriedumu *Grünwald*, C-559/13, EU:C:2015:109, 26. punkts).

24 Diskriminācija EKL izpratnē starp rezidentiem un nerezidentiem varētu rasties tikai tad, ja neatkarīgi no to pastāvīgās dzīvesvietas dažāds dalībvalsts tīktu konstatēts, ka atbilstoši attiecīgā valsts tiesiskā regulējuma mērķiem un saturam šīs divas nodokļu maksātāju kategorijas atrodas salīdzināmās situācijā (skat. spriedumu *Gschwind*, C-391/97, EU:C:1999:409, 26. punkts).

25 Tā tas ir it īpaši tad, ja nodokļu maksātājs nerezidents dzīvesvietas dalībvalstī negūst būtiskus ienākumus un galveno savu ar nodokli apliekamo ienākumu daļu gūst no nodarbinātības dalībvalstī veiktas darbības; līdz ar to dzīvesvietas dalībvalsts viņam nevar piešķirt priekšrocības, kas izriet no viņa personīgā un īmenes stāvokļa īmēšanas vērā (skat. it īpaši spriedumus *Schumacker*, C-279/93, EU:C:1995:31, 36. punkts; *Lakebrink* un *Peters/Lakebrink*, C-182/06, EU:C:2007:452, 30. punkts, kā arī *Renneberg*, C-527/06, EU:C:2008:566, 61. punkts).

26 Šādā gadījumā diskrimināciju rada tas, ka ne dzīvesvietas dalībvalstī, ne nodarbinātības dalībvalstī netiek īmēts vērā tādā nerezidenta personiskais un īmenes stāvoklis, kas galveno savu ienākumu daļu un gandrīz visus savus īmenes ienākumus gūst dalībvalstī, kura nav viņa dzīvesvietas dalībvalsts (spriedumi *Schumacker*, C-279/93, EU:C:1995:31, 38. punkts; *Lakebrink* un *Peters/Lakebrink*, C-182/06, EU:C:2007:452, 31. punkts, kā arī *Renneberg*, C-527/06, EU:C:2008:566, 62. punkts).

27 Sprieduma lietā *Lakebrink* un *Peters/Lakebrink* (C-182/06, EU:C:2007:452) 34. punktā Tiesa ir precizējusi, ka ar spriedumu lietā *Schumacker* iedibinātā judikatūra attiecas uz visām ar nerezidenta nodokļu maksātāju saistīto nodokļu priekšrocībām, kas nav piešķirtas ne dzīvesvietas, ne nodarbinātības dalībvalstī (spriedums *Renneberg*, C-527/06, EU:C:2008:566, 63. punkts).

28 Tā attiecībā uz šādu nodokļu priekšrocībām, kas saistītas ar attiecīgā nodokļu maksātāja nodokļu maksātāju, tas vien, ka nerezidents nodarbinātības valstī ir guvis ienākumus tādās pašos apstākļos kā šīs dalībvalsts rezidents, nepadara tās situāciju par objektīvi salīdzināmu ar rezidenta situāciju. Lai konstatētu objektīvu salīdzināmību, vēl ir nepieciešams, ka dzīvesvietas dalībvalsts nevar viņam piešķirt priekšrocības, kas izriet no visu viņa ienākumu un viņa profesionālo un īmenes situāciju īmēšanas vērā, jo šis nerezidents ir

guvis liel?ko da?u savu ien?kumu nodarbin?t?bas valst?.

29 Ja nerezidents gada laik? dodas veikt savu profesion?lo darb?bu cit? valst?, nekas ne?auj uzskat?t, ka š? vien?g? iemesla d?? dz?vesvietas valsts vairs nevar?s ?emt v?r? visus attiec?g?s personas ien?kumus un personisko un ?imenes st?vokli. Turkl?t, ja p?c š?s promdošan?s attiec?g? persona ir var?jusi tikt sec?gi vai pat vienlaic?gi nodarbin?ta vair?k?s valst?s un ir var?jusi izveidot savu personisko un finanšu interešu centru vien? vai otr? šaj? valst?, valsts, kur? t? veica savu profesion?lo darb?bu pirms š?s promdošan?s, nevar tikt uzskat?ta par t?du, kas viegl?k sp?j nov?rt?t šo situ?ciju nek? valsts vai attiec?g? gad?jum? valstis, kur?s viš dz?vo p?c š?s promdošan?s.

30 Cit?di var b?t vien?gi tad, ja izr?d?tos, ka attiec?g? persona nodarbin?t?bas valst?, ko t? ir atst?jusi gada laik?, ir sa??musi liel?ko da?u savu ien?kumu vai gandr?z visus savas ?imenes ien?kumus šaj? paš? gad?, jo š? valsts b?tu lab?k? poz?cij? pieš?irt tai priekšroc?bas, kas izriet no visu ien?kumu un t?s personisk? un ?imenes st?vok?a ?emšanas v?r?.

31 Lai noteiktu, vai t? ir, ir j?b?t visai inform?cijai, kas ir nepieciešama, lai nov?rt?tu nodok?u maks?t?ja visp?r?jo nodok?u maks?tsp?ju, ?emot v?r? vi?a ien?kumu avotu un personisko un ?imenes st?vokli. Lai š?ds v?rt?jums b?tu pietiekami atbilstošs š?d? zi??, st?voklim, kas ir j??em v?r?, ir j?attiecas uz visu apl?koto nodok?u gadu, ko parasti uzskata par laikposmu, kas liel?kaj? da?? dal?bvalstu ir ien?kumu nodok?a noteikšanai, k? tas turkl?t ir N?derland?.

32 T?d?j?di ir j?nosaka visos ?imenes ien?kumos, ko ir sa??musi attiec?g? persona, t? da?a, kas ir ien?kumi, ko t? ir sa??musi nodarbin?t?bas valst? pirms došan?s veikt savu profesion?lo darb?bu citur.

33 Š?da lo?ika, š?iet, turkl?t bija vair?kuma lo?ika, pie?emot Ieteikumu 94/79, kura 2. panta 2. punkt? ir noteikts, ka fizisku personu nerezidentu ien?kumus dal?bvalstis nepak?auj augst?kiem nodok?iem nek? tie, kuri ir piem?rojami rezidentiem, ja ien?kumi, kam uzliekami nodok?i taj? dal?bvalst?, kur? fiziska persona ir uzskat?ma par nerezidentu, veido vismaz 75 % no š?s personas kop?j? taks?cijās gada ien?kuma, kam uzliekams nodoklis.

34 No t? izriet, ka nodok?u maks?t?js nerezidents, kas nav sa??mis nodarbin?t?bas valst? visus vai gandr?z visus ?imenes ien?kumus, no k? viš ir guvis labumu vis? attiec?gaj? gad?, nav sal?dzin?m? situ?cij? ar š?s valsts rezidentiem, lai aplikšanas ar nodokli nol?kiem tiktu ?emta v?r? vi?a nodok?u maks?tsp?ja attiec?b? uz vi?a ien?kumiem. Dal?bvalstij, kur? nodok?u maks?t?js ir sa??mis tikai da?u no saviem ar nodokli aplikamajiem ien?kumiem vis? attiec?gaj? gad?, t?d?j?di nav vi?am j?pieš?ir priekšroc?bas, ko t? pieš?ir saviem rezidentiem.

35 Šim secin?jumam nav pretrun? apst?klis, ka attiec?g? persona ir beigusi str?d?t dal?bvalst?, lai dotos ?stenot savu profesion?lo darb?bu nevis cit? dal?bvalst?, bet trešaj? valst?. Proti, atbilstoši EKL 39. panta 2. punktam taj? noteiktais pien?kums nediskrimin?t darba ??m?ju, kurš veic profesion?lu darb?bu dal?bvalst?, kas nav vi?a dz?vesvietas dal?bvalsts, ir interpret?jams t?d?j?di, ka tas attiecas uz katru dal?bvalsti. T? tas ir t?d? situ?cij?, par k?du ir pamatlieta, attiec?b? uz dal?bvalsti, kur? darba ??m?js, vienlaic?gi dz?vojot cit? dal?bvalst?, ir veicis savu darb?bu pirms došan?s to veikt cit? valst?, pat ja p?d?j? min?t? ir nevis dal?bvalsts, bet treš? valsts.

36 ?emot v?r? iepriekš min?to, uz uzdotajiem jaut?jumiem ir j?atbild, ka EKL 39. panta 2. punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka ar to pie?auj, ka dal?bvalsts, lai apliktu ar nodokli darba ??m?ja nerezidenta ien?kumus, kas ir veicis savu profesion?lo darb?bu šaj? dal?bvalst? da?u apl?kot? gada, atsak?s pieš?irt šim darba ??m?jam nodok?u priekšroc?bu, kas ?em v?r? vi?a profesion?lo un ?imenes st?vokli, jo, lai gan šaj? dal?bvalst? viš ir guvis visus vai gandr?z visus savus

ien?kumus šaj? laikposm?, tie neatbilst liel?kajai da?ai ar nodokli apliekamo ien?kumu šaj? gad?. Tas, ka šis darba ??m?js ir devies veikt savu profesion?lo darb?bu trešaj? valst?, nevis Savien?bas dal?bvalst?, neietekm? šo interpret?ciju.

Par ties?šan?s izdevumiem

37 Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (otr? pal?ta) nospriež:

EKL 39. panta 2. punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka ar to pie?auj, ka dal?bvalsts, lai apliktu ar nodokli darba ??m?ja nerezidenta ien?kumus, kas ir veicis savu profesion?lo darb?bu šaj? dal?bvalst? da?u apl?kot? gada, atsak?s pieš?irt šim darba ??m?jam nodok?u priekšroc?bu, kas ?em v?r? vi?a profesion?lo un ?imenes st?vokli, jo, lai gan šaj? dal?bvalst? vi?š ir guvis visus vai gandr?z visus savus ien?kumus šaj? laikposm?, tie neatbilst liel?kajai da?ai ar nodokli apliekamo ien?kumu šaj? gad?. Tas, ka šis darba ??m?js ir devies veikt savu profesion?lo darb?bu trešaj? valst?, nevis Savien?bas dal?bvalst?, neietekm? šo interpret?ciju.

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – holandiešu.